

[Aksel Larsen.]

Oplysninger, som han maaske er i Besiddelse af efter sit Besøg i London, og jeg tænker ogsaa paa Oplysninger om, hvorvidt det skulde være muligt eller have været muligt at faa Tilførsler af Foderstoffer fra Østeuropa. Under alle Omstændigheder mener jeg, at man maa tilrettelægge sin Politik paa dette Omraade saadan, at vi i hvert Fald kan opretholde saa nogenlunde den nuværende Kvægbestand, samtidig med at vi sikrer, at der bliver afleveret det fornødne Korn til Menneskeføde herhjemme. Jeg tror, dansk Landbrug kommer i Støbeskeen i den kommende Tid; jeg tror ikke, man i Dag med Sikkerhed kan sige, hvilke Produktioner dansk Landbrug skal lægge Hovedvægten paa, og det er meget muligt, at de gode gamle Tider, man drømmer om, Tiderne fra før Ottawa-Overenskomsten, aldrig kommer igen, og at vi derfor ikke faar Brug for saadanne Kvægbesætninger, som vi raadede over tidligere. Men det vil under alle Omstændigheder være det rimeligste og fornuftigste, om vi søger i hvert Fald at opretholde den nuværende Bestand, saa man er i Stand til at udvide den, hvis det er paa krævet, og hvis det ikke skulde blive paa krævet i Fremtiden, naa ja, saa er der ingenting forgjort ved, at man for Overgangstiden har opretholdt den Bestand, vi har nu.

Men under disse Omstændigheder vil jeg rejse det Spørgsmaal: Blicher den i Lovforslagets § 1 foreskrevne Aflevering af Korn tilstrækkelig? Jeg forstaa Lovforslaget og Ministerens Fremstillingssale saaledes, at man regner med, at dette er Maksimum, og at man endda forbeholder sig at kunne nedsætte Afleveringspligten, hvis det skulde lykkes at faa Korn og Foderstoffer hertil. Nu bliver man jo ofte klogere, efterhaanden som Tiden gaar, og Ministeren er maaske blevet det efter sit Besøg i London, saa han er i Stand til at udtale sig med større Sikkerhed i den Retning. Jeg har altsaa mine Tvivl om, hvorvidt der skulde blive Mulighed for en Nedsættelse af Afleveringspligten, og jeg vil tværtimod rejse Spørgsmaalet: Er det ikke nødvendigt at forhøje den? Jeg vil ikke bestride, at det kan være en Byrde for de Landbrug, der skal aflevere Korn, og at det vil blive en større Byrde, hvis de skal aflevere mere Korn, men man maa nu engang tage Hensyn til Forholdene, som de er, og se Sagen ud fra et Samfundshelhedssynspunkt, og jeg er altsaa ikke sikker paa, at det Kvantum, man foreskriver afleveret, er tilstrækkeligt. Jeg tror, det vilde være heldigt, hvis vi kunde

sikre en lidt større Tildeling til de smaa Brug, end der regnes med i Lovforslaget, ligesom det vilde være heldigt, om vi i hvert Fald var helt sikre paa at kunne give Industrien de ikke overdrevent store Tildelinger, der regnes med, samtidig med at det, som jeg allerede har sagt, vilde være hensigtsmæssigt, om vi oparbejdede en beskedne Reserve.

Hvad de smaa Brug angaar, tænker jeg naturligvis i Særdeleshed paa en mulig Forhøjelse af det Kvantum, der er fastsat i § 6, Stk. 2 b., 100 000 t Korn som Ekstratildeling til mindre Ejendomme. Det er saadan, at disse mindre Ejendomme — det er jo først og fremmest Husmænd, der er Tale om — har en anden Produktionsform og en anden Produktion end de større Ejendomme, og med de Priser, der har været og stadig er paa Frihandelskorn, virker det saadan, at de kommer i en økonomisk vanskelig Situation. Hvis man kunde give dem en noget større Tildeling, saa vilde man paa dette Omraade øve større økonomisk Retfærdighed.

Man har talt om de Priser, Kornet skal afleveres til, og Ministeren har herfra rettet en Tak til Landbruget, som har afholdt sig fra at kræve Forhøjelse af Kornprisen. Denne Tak fra Ministerens Side er blevet understreget af nogle af de ærede foregaaende Ordførere, som mente, at det kornafleverende Landbrug havde vist meget stort Samfundssind dels ved at aflevere Kornet, dels ved at aflevere det til den Pris og ikke kræve Prisen forhøjet. Jeg vil gerne have Lov til at minde om, at denne Pris var alt, alt for høj, allerede da den blev fastsat i sin Tid — det er ikke blot et Synspunkt, vi Kommuner har, det er et Synspunkt, man, jeg tror fra praktisk talt alle Sider, efterhaanden har anlagt —, og jeg mener, man maa tage Hensyn til, at det kornafleverende Landbrug i en Aarrække har faaet en ikke alene rimelig, men ret høj Pris for sit Korn, for det maa dog bevirke, at de har oparbejdet en vis økonomisk Reserve.

Jeg tror for øvrigt heller ikke, at Prisen ligger i Underkanten nu. Jeg tror det ikke, bl. a. fordi det fra Sukkerroedyrkernes Side er erklæret, at hvis de ikke fik Roespriserne forhøjet nu, vilde de føle sig fristet til at gaa over til at dyrke Korn, da de kunde tjene mere derved. Dermed tænkte de vel ikke i første Række paa det Korn, der skal tvangsafleveres, men paa Frihandelskornet. Jeg ved, at de fremsatte Udtalelsen under den Forudsætning, at Frihandelskorn sælges til en Pris af 43 Kr.